

Safareig públic de la Canaleta

Caldes de Montbui

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer del General Padrós, s/n.
Alçada: 200

Coordenades:

Latitud: 41.6295
Longitud: 2.16419
UTM Est (X): 430380
UTM Nord (Y): 4608979

Classificació

Número de fitxa 08033 - 88
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Popular Contemporani
Segle XX
Any 1929
Autoria de l'element: Manuel Raspall
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: restaurat l'any 2005
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Número inventari Sí (IPA 36742)
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Caldes de Montbui (Pl. de la Font del Lleó, 11)
Fitxes associades:

[Safareig públic Santa Esperança](#)
[Safareig públic de La Portalera](#)

Descripció

Safareig públic de planta rectangular, situat dins d'una estructura de planta rectangular, amb la coberta a doble vessant i de teula àrab. Els murs són de totxo, arrebossats i pintats. Té varies obertures rematades per un arc de mig punt que permeten entrar la llum, sense cap tancament vidrat o de fusta. Per accedir al safareig s'han de baixar unes escales on podem trobar la font de la Canaleta, construïda l'any 1929. Un cop dins del recinte, per sota de les escales hi ha una pica de pedra, amb un broc de grans dimensions per on surt l'aigua calenta. D'aquí passa al safareig. Té rentadora als quatre costats. La façana acaba amb una cornisa feta amb filades de maó, que amaguen la coberta.

Observacions:

Durant el treball de camp s'ha observat la presència de bugaderes fent bugada.

Història

El safareig es va construir l'any 1929 sota la direcció de Manuel Raspall. El seu bon estat de conservació es deu a un taller-escola que el va restaurar l'any 2005 i, a més, està dotat de plafons informatius elaborats pel museu Thermàlia dins el projecte de conversió dels safareigs termals en centres d'interpretació de l'aigua termal. En tot cas, el safareig és un element urbà característic de molts pobles, on al seu voltant hi havia tot un món exclusiu de les dones. El safareig era un espai de neteja i de relació social. Era el lloc de trobada i de fet petar la xerrada entre rumors, sorolls barrejats de cops de pala sobre la roba mullada del frec de les pastilles de sabó i un continu circular de l'aigua. L'arribada de l'aigua corrent a les cases i la posterior introducció de les rentadores, va fer que els safareigs públics caiguessin en dessús. Després d'una època d'abandó, i per sort, alguns d'aquests safareigs amb aigua calenta encara s'utilitzen per rentar-hi roba o grans peces, però en general, resten allunyats del que va ser el seu sentit de ser. Actualment és un equipament d'ús públic i d'accés lliure els matins de dilluns a dissabte.

Bibliografia

GENERALITAT DE CATALUNYA. (2008). Inventari del Patrimoni Cultural i Immobile de Catalunya. Caldes de Montbui (Vallès Oriental). Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Direcció General del Patrimoni Cultural. Servei d'Arqueologia i Paleontologia. Barcelona, maig de 2008.

